

κατά τι νὰ μεταβιβάσῃ τὸ μήνυμα, ἀνὰ ὑπάγης ἀμέσως, θείε, εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς· διότι πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ σὲ ἴδῃ.»

«Διατί;»

«Δὲν μοι εἶπεν, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ διεύθυνσις αὐτῆς. Νομίζω· ὅτι κατοικεῖ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ὅπου εἶχομεν ἰδεῖ τὸν Ῥοβῆρα, καὶ μοι εἶπε νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ ὑπάγῃς· θὰ ὑπάγῃς θείε; ἢ δὲν θέλεις νὰ ὑπάγῃς;»

«Διατί θέλει νὰ μὲ ἴδῃ;» ἠρώτησεν αὐτὸς, προσπαθὼν ν' ἀνακαλύψῃ κατὰ πόσον ἡ Βιρδὼ μετεῖχε τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ.

«Δὲν γνωρίζω· ἐν τοσοῦτῳ πολὺ σὲ παρακαλῶ νὰ ὑπάγῃς εἰς αὐτήν.

«Καμμίαν ἡμέραν, καμμίαν ἡμέραν, θὰ ὑπάγω, ἐψιθύρισε ἐγερθεὶς καὶ βαδίζων ταχέως ἐν τῷ δωματίῳ ἐν φανερᾷ ταραχῇ. Ἡ δὲ συνεῖδησις αὐτοῦ τὸν πρῶτον ἀνῆλθε πρὸς μὲν τὴν μητέρα τὸ τέκνον αὐτῆς, πρὸς δὲ τὸ τέκνον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, ἀλλὰ οὐδεμίαν εὐάρεστον ἀπάντησιν ἠδύνατο νὰ κάμῃ πρὸς τὸ δυσάρεστον τοῦτο ζήτημα.

Δὲν κατεῖχετο πλέον ὑπὸ φαντασιώδους προαισθηματος, ἀλλ' ὑπὸ πραγματικοῦ φόβου, ὑπὸ ἀληθοῦς πεποιθήσεως ὅτι ἡ Βιρδὼ εἶχεν εὗρεν τὴν μητέρα αὐτῆς.

Τὴν πρὸς τὴν Βιρδὼ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ ἐθεώρει μὲν ἄλλοτε ἀφίλατον, ἀλλὰ νῦν τὴν ἐθεώρει λίαν ἰδιωτελῆ, ἂν ἐπεχειρεῖ νὰ φέρῃ χωρισμὸν μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνου.

Ἐν τῷ μεταξύ δ' ὑπηρετῆς κρούσας τὴν θύραν ἐκόμισεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κύριον Αὐδῆλιον, ὅστις

ἀνοίξας αὐτὴν ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς.

«Κύριε, — Λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ ἔλθῃτε εἰς τὴν οἰκίαν μου τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παραγκῶνος ὑπ' ἀριθμὸν... Πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἴδω, ἵνα σὰς ἀναφέρω ὑπόθεσιν λίαν σπουδαίαν· θέλω δὲ εὐγνωμονεῖ ἔάν εὐμενῶς δεχθῆτε νὰ ἔλθῃτε πρὸς με παρευθὺς.

Διατελῶ, Κύριε, μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν Ῥοζαλὴ δὲ Λισλῆ.

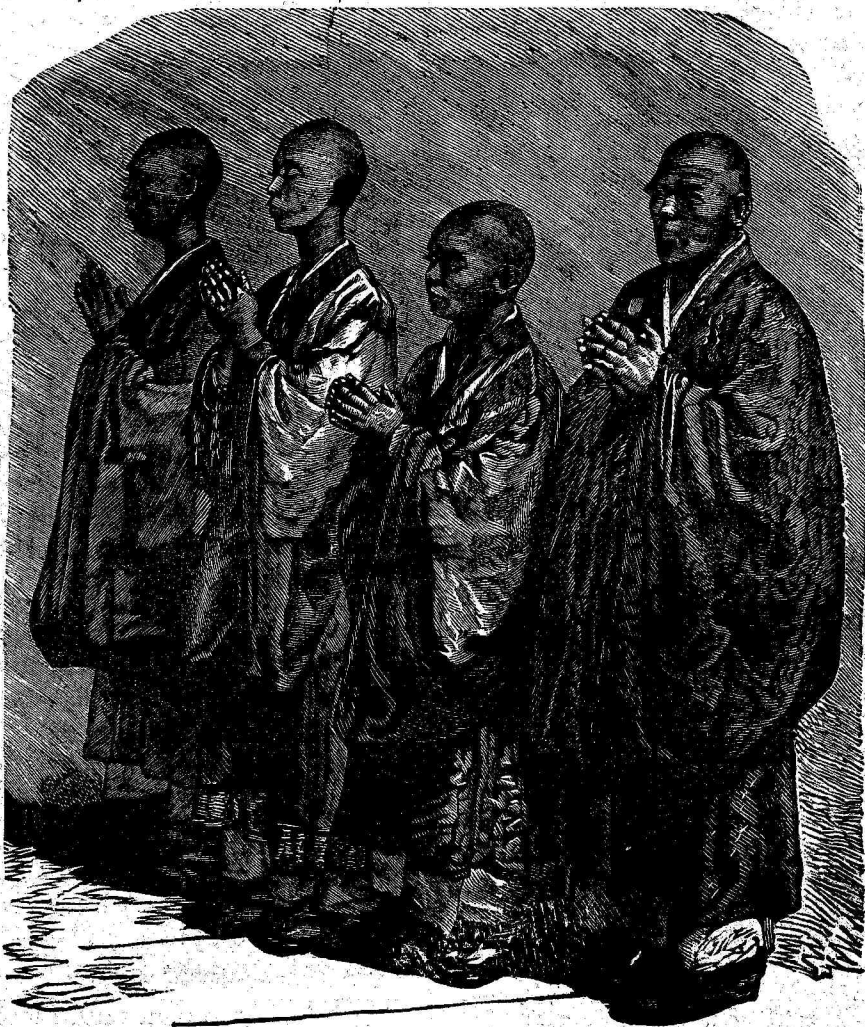
Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπεσεν ἀπὸ τὰς χεῖράς του· «Ῥοζαλὴ.» Τί σημαίνει τοῦτο; Εἶναι τὸ αὐτὸ ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον ἐκάλεσεν τὴν μικρὰν τοῦ ἀδελφῆν. Δὲν ἐνόμισε λοιπὸν πρέπον ν' ἀποποιηθῇ ἢ ν' ἀναβάλῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐπίσκεψίν του.

Εὐρίσκατο ἐν ἀπορίᾳ, τὸ σῶμα τοῦ ἐκλονίζετο, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐθάμβωσαν· ἀλλὰ μόνον μία ὁδὸς ἦτο καθαρὰ, ἐν καθῆκον μόνον ἀνεγνώριζε, μίαν ἐπιθυμίαν ἠσθάνετο, νὰ ἴδῃ ταύτην τὴν Κυρίαν, καὶ ἂν αὕτη ἦτο ἡ ἀδελφὴ του ν' ἀποδώσῃ πρὸς αὐτὴν τὸ τέκνον, ὅπερ ἠγάπησεν ἐκ πρώτης ὀψεως, διότι, ὡς

ἐνόμιζεν, ὁμοιάζεν αὐτήν.

«Θὰ ἐξέλθω, Βιρδὼ, τέκνον μου,» εἶπεν, ἐνῶ αὕτη περιέβαλλε τὰς χεῖράς της περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφίλει ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι ὅλως ἐσυγχώρισεν αὐτήν, διότι εἶχε συνομιλήσει μὲ τὴν ξένην γυναῖκα.

«Διασκέδαζε μὲ τὸν Ῥοβῆρα μέχρι τῆς ἐπανόδου μου.» Ἐναγκαλισθεὶς δὲ αὐτὴν θερμῶς ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, διενεοῖτο ὅτι ἴσως εἶναι ἡ τελευταία φορὰ αὕτη καθ' ἣν ὀνομάζει τὴν Βιρδὼ, τέκνον του, ἐνδέχεται

Ἰάπωνες Ἱερεῖς. (Ὡς σελ. 51.)